

Legenda o warszawskiej Syrence

Legenda o warszawskiej Syrence

2.

2. Dawno temu nad brzegiem Wisty mieszkał ubogi rybak o imieniu Wars. Jego domek był mały, a sieci często puste. Wars był samotny. Codziennie wieczorem siadał na brzegu rzeki i patrzył, jak księżyc odbija się w falach. Słuchał szumu wody i westchnień wiatru. – Ach, jak dobrze byłoby mieć kogoś obok – myślał.

• Co to znaczy, że ktoś jest samotny?

Legenda o warszawskiej Syrence

3.

3. Pewnej nocy wydarzyło się coś dziwnego. Wars jak zwykle siedział nad brzegiem rzeki, kiedy usłyszał najpiękniejszy śpiew jaki kiedykolwiek słyszał. Tak się zachwycił, że przez kilka chwil stał jak wmurowany. Aż w końcu zaczął szukać skąd dochodzi ten śpiew. Pieśń płynęła z Wisły. Wars poczuł, że musi odnaleźć osobę, która tak pięknie śpiewa.

• Jak myślicie, kto mógł tak śpiewać?

Legenda o warszawskiej Syrence

4.

4. Chłopak wskoczył do łodzi i popłynął za tym pięknym głosem. Niestety wkrótce dopadła go burza. Rzeka szybko stała się bardzo niespokojna! Fale biły o burtę łodzi, wiatr szarpał sieci, a błyskawice rozdzierały niebo.

• Czego nie wolno robić jak jest burza?

Legenda o warszawskiej Syrence

5.

5. Wars jednak pomyślał – Nie poddam się! – i odważnie płynął dalej. Nagle burza ustała, a fale ucichły. Na środku rzeki Wars dostrzegł kogoś bardzo niezwykłego. Dziewczynę o długich włosach i srebrzystym ogonie, który w świetle księżyca mienił się jak gwiazdy.

• Jakie zwierzęta mieszkają w wodzie ?

Legenda o warszawskiej Syrence

6.

6. Wars się trochę przestraszył. Dziewczyna zbliżyła się do niego – Nie bój się. Mam na imię Sawa i jestem syreną. Mieszkam w tych wodach od dawna. Pilnuję rzeki i ryb. – powiedziała pokazując tarczę i miecz.

- Pokażcie która rybka na obrazku jest największa, a która najmniejsza.

Legenda o warszawskiej Syrence

7.

7. Chłopak był oczarowany urodą dziewczyny. Nigdy wcześniej nie widział syreny. – Słyszałem jak śpiewasz i postanowiłem podążać za tym dźwiękiem. Masz najpiękniejszy głos jaki kiedykolwiek słyszałem – powiedział Wars. Sawa nie zastanawiając się długo ponownie zaśpiewała.

Legenda o warszawskiej Syrence

8.

8. Wars zbliżył się do syreny. Wyciągnął do niej dłoń, a ona do niego. Gdy ich dłonie się spotkały wtedy po raz kolejny wydarzyło się coś niesamowitego. Sawa zamieniła się w kobietę. Jej srebrny ogon zniknął, a w jego miejsce pojawiły się nogi.

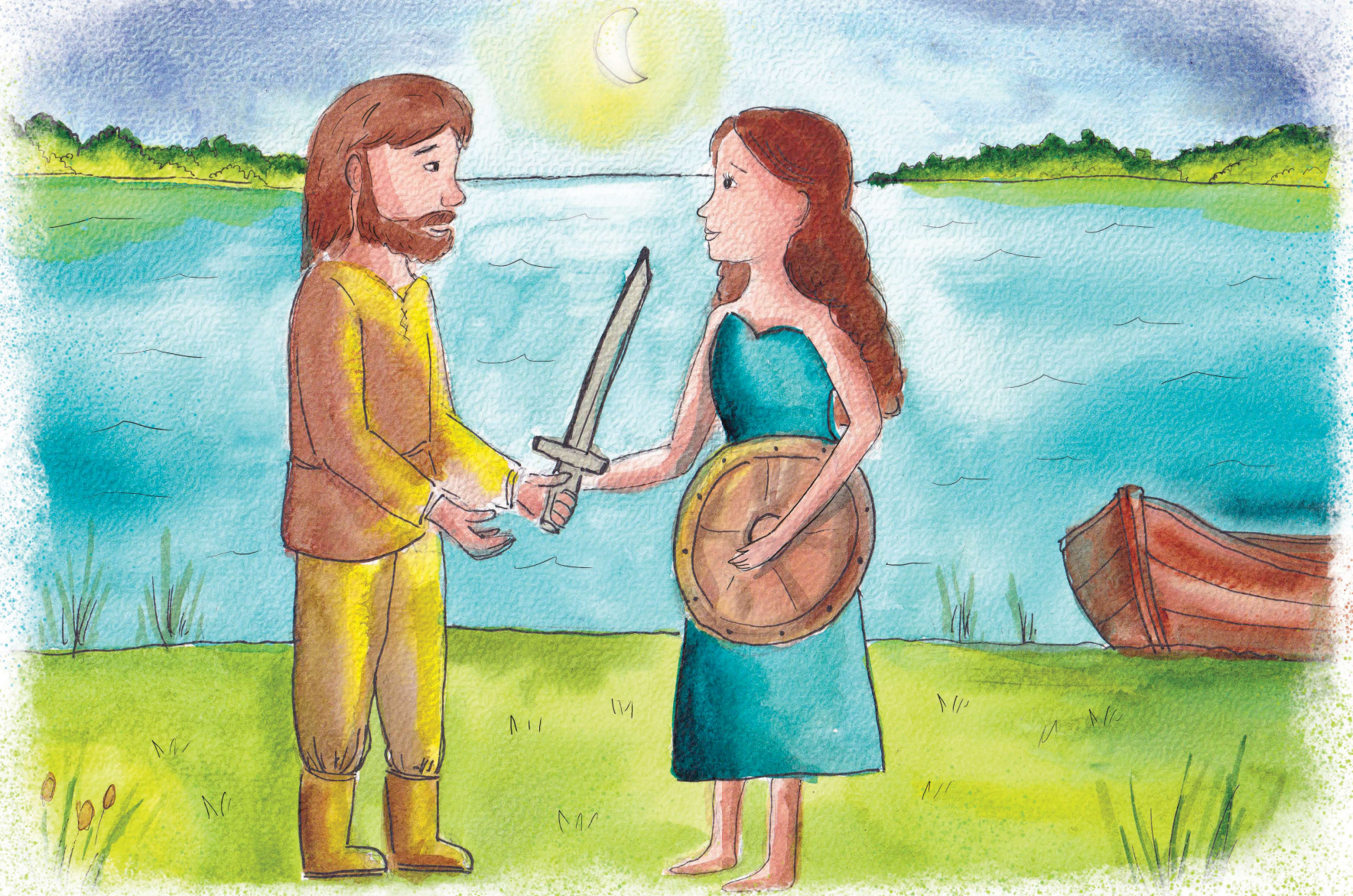
Legenda o warszawskiej Syrence

9.

9. Zdumieni stali razem na brzegu Wisły. Sawa zwróciła się do Warsa – Jesteś odważny, dobry i masz piękne serce. Oddaję ci w darze miecz i tarczę. Teraz pod twoją opieką będzie rzeka, ludzie i miasto.

• Co byście chcieli dać przyjacielowi ?

Legenda o warszawskiej Syrence

10.

10. Od tej pory Wars i Sawa żyli razem w małej chatce nad rzeką. Wars wyruszał codziennie na połów ryb, a Sawa pilnowała wód Wisły i ostrzegała ludzi przed burzą. Mieszkańcy z okolicznych wiosek często przychodzili do nich po radę i pomoc, bo wiedzieli, że Wars i Sawa zawsze wystuchają i doradzą.

• A wy do kogo idziecie po radę, kiedy czegoś nie wiecie?

Legenda o warszawskiej Syrence

Wars + Sawa = Warszawa

11.

11. Dzięki Warsowi i Sawie ludzie czuli się bezpiecznie. Coraz więcej osób osiedlało się nad rzeką. Mała wioska rosta, rosta, aż zmieniła się w duże miasto.

**A na cześć rybaka i syreny nazwano je Warszawą
- od imion Wars i Sawa.**

• Co można robić nad rzeką?

Wars + Sawa = Warszawa

Legenda o warszawskiej Syrence

12.

12. Syrenka z mieczem i tarczą strzeże Warszawy do dziś. Ta legenda przypomina nam, że odwaga, dobro i przyjaźń mogą zmienić świat. Czasami jak Wars trzeba pokonywać trudności. A kto wie... może gdy spojrzycie w fale Wisły, zobaczycie Sawę,

- Pokażcie na mapie gdzie są pomniki syrenki.

Legenda o warszawskiej Syrence

1.

1. Cześć Młodzi Odkrywcy! Dzisiaj poznamy niezwykłą istotę – pół kobietę, pół rybę. W jednej dłoni trzyma tarczę, a w drugiej miecz uniesiony nad głową. Można ją zobaczyć na pomnikach, budynkach i ważnych dokumentach miasta.

• Czy wiecie co to za istota?

Projekt dofinansowany ze środków budżetu państwa, przyznanych przez Ministra Edukacji w ramach programu „Nasze tradycje”

Opracowanie graficzne

#Matuszak
Rysuje

Ilustracje

Emilia
Piekara